

ønsker også at prøve på at få studeret subsidiaritetsprincippet nærmere, altså nærhedsprincippet. Hvordan kan vi udvikle det bedre, end det er i dag? Det er en øvelse, vi skal i gang med. Man kunne jo godt forestille sig, at vi på forskellige områder endda ikke kun kigger på EU som Bruxelles kontra det nationale, men også kigger på Bruxelles kontra det regionale. Der kan da være områder, hvor man må sige, at her er der to eller tre lande, der kun har én interesse i den sag dér, og den må de selv varetage. Kommissionen kan være med til at overskue, at tingene foregår rigtigt, men deres interesse må de selv varetage. De andre blander sig ikke i det.

Den tankegang vil vi gerne have ind i forbindelse med regeringskonferencen. Så jeg takker for anledningen til også at få den frem her fra talerstolen. Tak!

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg tager ordet, fordi jeg godt vil kommentere de sidste bemærkninger fra hr. Kent Kirk. Jeg synes, det er interessante tanker. Sådan set er det min opfattelse, at der allerede i Edinburgh-Afgørelsen står, at den sociale fordelingspolitik er et nationalt anliggende, men kan der drages tvivl om det, så synes jeg, at hr. Kent Kirks tanker om at skrive det direkte ind i Traktaten i lighed med, hvad der i dag står på sundhedsområdet og kulturområdet og uddannelsesområdet, er en interessant tanke, og at vi bør signalere, at det har vores fulde støtte at undersøge videre, om det er noget, der kan indgå i et dansk forhandlingsudspil.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu er det her ikke en Aktion Plus 2 Minutter til hr. Kent Kirk, men det er, fordi det var noget interessant, der kom på dagsordenen, nemlig subsidiaritetsprincippet og denne tanke om at få klarlagt, hvilke områder Fællesskabet eller Unionen i hvert fald ikke skulle beskæftige sig med. Jeg synes, at tanken om at få fat i det, man jo også på dansk har kaldt nærhedsprincippet – at få det givet en aktiv rolle i udbygningen af samarbejdet – kan være et af de måske allervigtigste instrumenter i forsøget på at skabe større folkelig opbakning om samarbejdet og dermed større demokratisk kontrol med, hvad der foregår, sådan at vi får nogle beslutningsprocedurer, der faktisk lægger sig så tæt på folket, på befolkningerne, som det overhovedet er ladsigegørligt.

Dér vil jeg også gerne være med til at foreslå, at vi på et tidspunkt får sat dette emne på en dagsorden f.eks. i det råd, som jo er oprettet for at drøfte europæisk politik, at man drøfter, om man eventuelt kunne flytte princippet om subsidiaritet fra præambelen, fra skåltalernes del af Traktaten, til rugbrødsdelen, til de operative paragraffer, sådan at det blev et princip, der kunne anvendes, f.eks. af EF-Domstolen, sådan at man fik individuel klageadgang, som vi kender det fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, så en borger Olsen i Danmark f.eks., som følte, at nærhedsprincippet blev gået for nær af en eller anden myndighed, kunne anlægge en sag og kræve nullitet, altså annullering af en bestemt paragraf eller en bestemt beslutning.

Det bliver en stor omgang, det kan jeg godt se, og der bliver noget med bevisbyrder osv., men man behøver ikke at være bange for, at det ville føre til et kaos af retssager, for der ville meget hurtigt som ved den amerikanske højesteret danne sig en domspraksis, som ville være af uvurderlig betydning for, tror jeg, at vi fik folkeligt indhold og demokratisk indhold i det her samarbejde.

Formanden:

Hr. Kent Kirk får 2 minutter til.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg takker både hr. Ove Fich og hr. Bjørn Elmquist for deres positive meldinger her fra talerstolen. Der kan måske komme noget godt ud af den her debat, hvis vi nu også kan få inddraget befolkningen i det her. Jamen hvor er det så, vi som politikere frem til regeringskonferencen skal prøve på at definere, hvad det er, EU ikke skal blande sig i? Og hvordan skal vi så få subsidiaritetsprincippet, nærhedsprincippet, til at fungere? Jeg synes, at det bliver en interessant øvelse, og den har vi tid til. Så lad os gå i gang med den, lad os prøve på at få fastlagt de her ting, få befolkningen inddraget i det! Så vil vi i hvert fald komme et skridt videre i retning af det, som hr. Bjørn Elmquist sagde: Vi får befolkningen til bedre at forstå, hvad det er, vi vil med det her europæiske samarbejde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg hæfter mig ved, at hr. Kent Kirk sagde, at det, det drejede sig om, var, at vi fra i dag af og